

[Finansministeren]

ståelse og medvirken af de offentligt ansatte og deres organisationer. Regeringen vil lægge op til aktivt at deltage i en sådan bestræbelse og i et sådant samarbejde.

Jeg har gerne villet gøre disse mere generelle bemærkninger op til vedtagelsen af finanslovsforslaget, og jeg tror, at jeg med disse generelle bemærkninger også har beskæftiget mig med nogle af de hovedtemaer, som har været fremført af en række af ordførerne, men jeg skal gøre nogle bemærkninger til enkelte ting, der er rejst fra ordførernes side.

Jeg tror, jeg med hensyn til hr. Bertel Haarder i dag vil forbigå spørgsmålet om fondssocialisme og gidseltagning og talen dunder til. Jeg tror, det er emner, der måske vil komme til at indgå i den debat, der skal være i morgen. Så kan vi jo dér diskutere, hvem der skal tale dunder til hvem.

Jeg vil gerne til hr. Bertel Haarder sige, at det er ikke rimeligt at føre frem i debatten, at socialdemokratiet betragter gratisprincippet som en hellig ko. Jeg gjorde nogle bemærkninger om dette i debatten om ændringsforslagene, og jeg gav udtryk for, at vi var parat til på et realistisk grundlag at drøfte disse ting. Jeg gav også udtryk for, at vi har et vældigt behov for at få fastlagt et bedre tildelingsgrundlag for offentlige ydelser. Jeg tror, der er en sammenhæng mellem disse ting.

Jeg tror, som hr. Bilgrav-Nielsen var inde på, at vi ikke løser den opgave at prioritere indsatsen: at få en virkelig seriøs vurdering af, hvor der er muligheder, hvis vi griber det første det bedste forslag og gennemfører det uden at have gennemtænkt konsekvenserne. Derfor tror jeg, at den fremgangsmåde, regeringen har valgt, at vi sideløbende lægger op til en omlægning, en ændring af grundlaget for tildeling af offentlige ydelser og en virkelig seriøs gennemgang af det meget store materiale, vi har fået fra kommunene, er en rigtig fremgangsmåde.

Jeg kan helt bekræfte, at det er regeringens faste bestræbelse, at vi skal nå resultater igennem det, der er opregnet, bl. a. for at få mulighed for at løse også morgendagens opgaver.

Jeg vil gerne til hr. Palle Simonsen sige vedrørende spørgsmålet om OECD-rapporten, at det er således, hvilket jeg tror hr. Palle Simonsen ved, at det er et materiale, der har været forberedt i nogen tid, så det er et materiale, som selvfølgelig ikke kan have

indregnet de forslag, vi har til behandling i folketinget i disse dage. Jeg vil godt tilføje, at en af de ting, man fra OECDs side har lagt megen vægt på, er, at man i de enkelte lande ikke lader stigningerne i energipriserne påvirke lønudviklingen og andre ting i samfundet, men tager konsekvensen af den overflytning af værdier, der sker fra de industrialiserede lande til olielandene i kraft af energiprisernes stigning.

Vi vil arbejde med de muligheder, der ligger i de kommunale sparekataloger, som jeg har været inde på, men jeg vil godt understrege, at det bliver et arbejde, der først og fremmest sigter mod finansåret 1981, selv om vi da selvfølgelig på ingen måde vil afvise, at der er ting, der kan føres ud i livet med betydende virkning i 1980. Jeg tror, vi realistisk skal vurdere det sådan, at det er i 1981, den virkelige vægt kan ligge.

Jeg mener, at det er forkert, når hr. Palle Simonsen giver udtryk for, at regeringen nægter at se på realistiske initiativer, der kan sikre bedre muligheder i eksportsektoren. De forslag, der ligger på folketingets bord, indeholder en sådan afdæmpning i lønudviklingen, at det i sig selv må føre til en anden vurdering af mulighederne for ganske mange eksportvirksomheder i Danmark og også en anden vurdering af mulighederne for at klare konkurrencen på hjemmemarkedet.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Glensgård. Jeg kan vel nøjes med at sige, at hr. Glensgård forsøgte at opridse, hvem der i givet fald var ansvarlig for, at det var socialdemokratiet, der var udgangspunktet for regeringen. Jeg synes, hr. Glensgård glemte en vigtig part, nemlig vælgerne, for det var jo vælgernes afgørelse, der førte til dette resultat.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg gerne sige, at det ikke er sådan, at regeringen ikke alvorligt ser på ændringsforslag, der stilles fra anden side. Men når regeringen fremsætter et finanslovsforslag, så ligger der jo bag ved dette mange overvejelser; der ligger samlede overvejelser om prioritering, og det resultat, der lægges på folketingets bord, er jo det, som regeringen mener bør føres igennem. Det gøres til genstand for en række justeringer undervejs, som fru Ingerlise Koefoed ved, stadig med udgangspunkt i regeringens ønsker om ændringerne. Jeg tror, det